

El Congost

Redacció i Administració 8 PUBLICACIÓ BI-MENSUAL 8 Subscripció: Un any, 6pts.
Carrer Calabria, 15 8 Any 1 La Garriga, 20 Agost 1933 Núm. 13 8 Número solt, 20 cèntims

Comentaris al traspàs de serveis

Ens hem equivocat?

Fa mesos i mesos que diaris i revistes venen parlant d'un problema la solució del qual si de bon principi ja era una feina complicada, cada vegada va fent-se més difícil i cada vegada perilla més de no resoldre's satisfactoriament. Ens referim a la qüestió del traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat.

Es veritat que fa una pila de mesos que oficialment Catalunya es autònoma; es veritat que d'aleshores ençà s'han traspassat amb un encert ben discutible alguns serveis (quasi sempre aquells la competència dels quals resultava més clara respecte a Catalunya) recordem aquell original traspàs de serveis d'aeronàutica; el més difícil i no menys desgraciat del notariat; recordem la formació d'una enlluernadora Comissió per al traspàs dels serveis d'ordre públic, els efectes de la qual per ara romanen inèdits...

Peró sabem també que una autonomia en el paper no vol dir res; que la veritable autonomia ve del traspàs de serveis; i que en aquesta qüestió es treballa amb una calma i sorgeixen a tort i a dret tantes dificultats que per nosaltres no son sinó un símptoma de com a Madrid han pres el pols als nostres prohoms més representatius, malgrat la magnífica situació en que estan col·locats. Hi ha almenys una aparença de laboriositat; sembla que es faci molt, però, quin és el seu resultat? Ens fa la impressió que s'ens vol col·locar en aquell estat que en català tenim una frase feta per a designar-lo. Ens volen contents i enganyats.

Peró molt més greu que aquesta cansoneria de contingotes es que si venen alguns serveis, venen sense la contrapartida en hisenda. I si una autonomia sense el corresponent traspàs de serveis seria nul·la; un esplèndid traspàs de serveis sense la proporcionada contrapartida en l'hisenda seria un fracàs.

Amb tot això correm el risc de fer tant cara la nostra autonomia que arribem fins a fer-la indesitjable. Es clar que aquest perill significa poca cosa quan el fervor patriòtic es prou viu, com per exemple, a Irlanda hom malda per assolir la plena independència malgrat

de veure-la economicament sabotejada per la perfídia d'Albió.

Mes de dordre que tot això és la contestació de com l'opinió progressivament es desinteressa per aquest assumpte capital. Uns pocs, els incondicionals, perquè semblen satisfer-se amb unes institucions buides i viure de paraules. Els més, desenganyats de moltes conductes i cansats de tanta comedia a base d'autonomia i sobretot de no tocar-ne cap resultat pràctic.

Si donem al poble la sensació que l'autonomia no ens ha portat cap benefici ni cap millorament, potser si que haurem de plegar veles i estar anys i anys sense parlar-ne novament.

Que dissortada és la nostra pàtria! Cansats de l'inventada malvolença d'altri encara avui traslluda per un regateig pertinaç, pogueren creure que la via seguida per a solucionar el nostre problema era equivocada.

Peró el dubte és més dolorós encara en veure que governant-nos nosaltres mateixos sabem dar-nos un Estat desfocat, una llei catastròfica per a solucionar els conflictes del camp, sabem crear Caixes de Crèdit agrícola i corporatiu, Instituts contra l'atur forçós, etc., sense que hom sàpiga d'on sortiran les misses; i sabem esgrimir com un infant entremaliat l'eina perillosa dels conflictes socials, la mateixa que en altra temps era sistemàticament emprada en contra de les nostres reivindicacions. Mentrestant la nostra autonomia està a la mercé de qualsevol canvi polític, i presta a cedir per un profit partidista i fins personal.

Ens hem equivocat?

Cal sentir el foc de l'amor patri per a no respondre afirmativament. Potser però, és millor sortir per la tangent i respondre resoltament: ens hem equivocat, però momentàniament; perquè si avui les aigües estan revoltes i el pòsit ha pujat a la superfície, vindrà la bonança i el que havia de caure haurà caigut, el que calia modificar haurà canviat, però el que havia de quedar, el que havia de surar retornarà al seu lloc d'honor.

J. M. SERRA

FUNDACIÓ
JOSEP MAURI

Fets i comentaris

FESTA MAJOR

PAMPALLUGUES

Veiérem...

aqiells cavallets llunts i rabassuts que giravoltaven dia i nit al só d'una música que tenia el singlot. No per aixó la mainada enlluernada deixava de pujar-hi i feia bonic de veure aquelles carones mig somrients mig esverades com s'agafaven fort per por de bolcar.

...el carroussel de les onades, que amb llurs sotracos esbojarrats voltava rebent en mig de xiscles i rialles, i algun passatger amb símptomes de mareig.

...les barques violades que es gronxaven a l'impuls de la joventut; les unes amb parsimònia i altres furients fins dalt a la vela. Al fort de l'engrescament, un toc de campana frenava l'encís.

...les velles parades de fira i quincalla, plenes de joguines fins a vessar. Els articles de més venda eren: espanta-velles, bufetes de goma i trompetes de plom, els quals amb llur espinguet estrident ferien tothora l'espai. Per darrera les penjarelles violades, sortia una olor de samfaina que tapava el respir.

...les barraques dels jocs de boles i tir al blanc, en les quals deien: "sempre toca" un regalet. Quasi mai però, la sort no afavoria als tiradors, que marxaven despotricant llur mala punteria, mentre els propietaris del negoci dibuixaven un somriure maliciós.

...aquelles tendes ambulants de xurros i bunyols, que en mig una boira de fum blanquinós escampaven la sentor de l'oli bullent. Rotllanes de xurros daurats empolvats amb sucre fi, pilotetes flonges i enrossides que s'oferien per a tempta als llaminers, encara que no fossin precisament una delícia de bon gust.

...venedors de síndries i melons que a grans crits oferien llur sucosa mercaderia. Per més obligar als calmosos compradors, de tant en tant esventraven una síndria monumental i en donaven tallades a tastar, amb gran content de la mainada. D'ien que es volien arruinar...

...fotògrafs minuters i fotògrafs llampec. Els primers, exposaven al volt de llurs màquines i com a reclam, una col·lecció de fotografies (?) esgrogueïdes i polsoses amb unes cares i posicions que eren tot un poema. Els altres, us agafaven per sorpresa i en pagament d'haver-vos furtat el físic us donaven un paperet...

*
* *

Destacava com a nota tradicional l'envelat aixecat a la Plaça Major com un resum de coloraines, calor i bellugueix. El programa dels actes que en ell s'havien de realitzar fou complert esplendidament; altre tant podem dir dels espectacles presentats a "La Alhambra" i de les audicions de sardanes; i dels selectes programes de cinema projectats en les respectives societats.

A l'enorme quantitat de visitants especialment invitats a la festa cal afegir el contingent de moradors dels pobles veïns que vingueren a la nostra vila donant a la festa major un especial caràcter d'aplec comarcal.

Diu que la festa major porta sempre un afany de superació de les passades. Doncs bé—treient a la frase tot el que tingui de lloc comú—podem afirmar que la nostra festa a vist enguany realitzat aquell afany superant de molt l'esplendidesa dels anys anteriors.

*
* *

De l'Ajuntament. En la sessió del dia 2 d'Agost, foren concedits els permisos sol·licitats; resultà elegit escombriaire interí Josep Pou Pagés; expressar el condol per la mort de Josep Figueres; interessar un estudi tècnic que solucioni el perill pel tràfec en l'encreuament de les carreteres de l'Ametlla i Barcelona.

En la del dia 9 foren concedits els permisos sol·licitats. Assabentar que la Companyia del Nord executarà els treballs de la construcció de clavagueres en el pas inferior al pont de l'estació.

En la del dia 16 demandar a les comissions corresponents l'informe sobre la construcció d'un quiosc sol·licitada per Elies Ordeix; construir un major dipòsit per a l'aigua de la font de càn Rosselló de Munt; indagar que han resolt els tribunals en l'afer de l'enterrament d'Isidre Casals; i l'incident ocorregut amb Angela Aymerich.

Nostre condol. L'amic Andreu Damesón ha vist minvat l'escalf de la seva llar amb la mort de la seva mare política. Rebi de nosaltres l'amic i els seus familiars una mostra d'amistat tant estimada en els moments de tribulació.

Conferències. El sabi doctor P. Josep Puigdes sens C. M. F. ve donant a la Biblioteca Parroquial una sèrie de conferències culturals. Els temes de les conferències són els següents "possibilitat utilitat, causes i remeis de la castedat." La intel·ligència potent del doctor organitza en un sistema perfecte un conjunt de dates interessantíssimes de les ciències experimentals i racionals, que són recollides avidament per un públic selecte i cada vegada més nombrós que omple la sala de lectura de la Biblioteca Parroquial. La paraula justa i fàcil del conferenciant fa encara més plaent la tasca dels oients.

Dins breus dies començarà a explicar un tema tant suggestiu i d'actualitat com és un estudi i crítica del freudisme.

Avui a les 11'10 tindrà lloc la cinquena conferència.

*
* *

El Dr. Pere Tarres i Claret donà el matí del dia 15, una conferència en la reunió del Grup local de la F. J. C. Es de remarcar el fervor espiritual en vistes a l'actuació pràctica que traspuava de la seva exposició.

Fem avinent als nostres col·laboradors espontànies que l'excés d'originals ens priva per ara la publicació dels seus treballs.

La Garriga i la nova llei municipal de Catalunya

El dia 14 d'agost el President de la Generalitat promulgà la primera part de llei municipal de Catalunya que feia pocs dies havia sigut aprovada pel Parlament Català.

Segons aquesta llei act a La Garriga hi haurán dotze *consellers* perquè el nombre d'habitants depassa la xifra de 3.001. Seran renovats per mitat cada 2 anys; el càrrec de Conseller en durarà quatre. La llei estableix condicions, incapacitats, incompatibilitats i excuses per a exercir el càrrec de Conseller.

A La Garriga exercirà la totalitat del Govern l'Ajuntament en ple, es a dir, no pot haver-hi Comissió de Govern.

L'alcalde será elegit pels vots de la majoria absoluta dels regidors, si no obté aquesta majoria será elegit en una 3.ª prova el que reuneixi mes quantitat de vots.

El càrrec d'alcalde pot ésser remunerat.

El sou el fixará, en aquest cas, el mateix Ajuntament segons l'importància de la població i la quantia dels pressupostos municipals. (No mes faltava aquest esperó per a estimular als ciutadans a abastar una vara ja prou abellida!).

D'entre les facultats que tindrà l'Alcalde de La Garriga hi ha la de poder suspendre els acords municipals en determinats cassos, la de tenir el vot de qualitat, i la de poder imposar multes fins a la quantitat de 100 ptes. Si s'interposa recurs contra la imposició de la multa es paraitzarà la via d'apremi.

L'alcalde podrà ésser destituït a proposta de la quarta part dels Consellers, aprovada per la majoria absoluta dels mateixos Consellers.

La Generalitat podrà donar en determinats cassos un mandat exprés a persona distinta de l'alcalde.

Les eleccions hauran de celebrar-se en la primera quinzena de novembre. Podran votar els ciutadans i ciutadanes majors de 23 anys, que faci almenys dos anys que figurin inscrits en els cens de població i que figurin també, inscrits en el cens electoral. De manera que per primera vegada a La Garriga veurem el típic espectacle de la dona electora i qui sap si elegida!

La Garriga formarà un districte únic, subdividit en quatre seccions. Hi haurá doncs una sola llista de candidats de cada partit per tot el poble, però quatre mesos electorals. A La Garriga únicament obtindran consellers les dues llistes que tinguin mes vots, les altres llistes (si s'en presenten) no obtindran representants a l'Ajuntament. La llista que obtingui major nombre de paperetes li seran adjudicats 8 consellers la que segueixi en nombre obtindrà 4 llocs. Cal però que les minories obtinguin un 10 % del nombre de votants.

El sistema proporcional es bandeja doncs de les nostres eleccions municipals. L'injusticia del sistema majoritari la veiem palesa comparant els resultats de les darreres eleccions a La Garriga:

La candidatura de "Concordia ciutadana" que va assolir 268 paperetes en tot el poble, haurien obtingut 8 consellers; en canvi la candidatura d' "Esquerra Republicana de Catalunya" que sols va tenir una vintena de vots menys hauria obtingut tant solament 4 consellers; les demés candidatures no haurien obtingut cap lloc, encara que per altra banda la de la "Dreta de Catalunya" també hauria quedat exclosa però va arribar a obtenir el deu per % de votants (58 paperetes).

D'haver seguit un sistema proporcional a les dues primeres candidatures els haurien correspost 5 concellers a cada una, i un conseller a la "Dreta de Catalunya".

Segons la nova llei municipal les diferencies de vots entre els candidats de cada una de les llistes no seran tingudes en compte; i si només una part dels membres d'una llista han de quedar elegits, ho seran per ordre de la seva col·locació.

Contra el resultat de les eleccions podrà reclamar-se grauitament davant la Junta del Cens i en el seu cas davant dels Tribunals Criminal o Contenciós el qual podrà imposar multes fins a 500 ptes.

Les disposicions transitòries ordenen que en les primeres eleccions municipals siguin substituïts tots els actuals regidors en tots els Ajuntaments de Catalunya.

J. M.

Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS
Centre, 7 Telèfon 67

Perruqueria **JANET** Oliveres, 5
per a Senyores **LA GARRIGA**

Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol
LA GARRIGA

Canari de La Garriga
Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

LA NOSTRA

Constitució de la batllia de La Garriga

Redimida La Garriga de la soberania del Comte de Centelles, i garantida extraordinàriament la nova jurisdicció (1), calia dar a aquella incipient població una nova organització política. Efectivament el rei Martí, el dia primer de desembre de 1397 la constituïa en batllia, els termes de la qual coincidien exactament amb de l'antiga parròquia de Sant Esteve de La Garriga. Heus ací la fórmula emprada:

“Lo senyor Rey crea ara de nou e fe e eregeix de la dita parroquia batllia, la qual dur e s'estena tant quant la dita parroquia e termens de aquella duren e s'estenen. Plau al senyor Rey.”

Però el poble era tant petit que no donava prou per a mantenir un funcionari foraster de la sola regència de la batllia. La dificultat fou solventada fent recaure l'exercici d'aquest càrrec damunt d'un dels mateixos habitants de La Garriga, escollint un individu entre tres caps de casa elegits pel poble. El manuscrit parla així: “Item ates que en la dita parroquia no ha sino entorn XXXX fochs (2) e hom stranger no s'poria es convengut que la Senyor Rey hage a metre batle en la dita parroquia e termens de aquella, que sie triennal, so es en aquesta manera: que de trienni en trienni hagen esser elegits per los prohoms e singulars de la dita parroquia, tres prohoms habitants de aquella, e aquells tres prohoms axi alets sien presentats al dit senyor (ell present a Catalunya; e ell absent de aquella) al batlle general de Catalunya qui hage elegir e triar aquell qui li plaura dels dits tres presentats e anomenats e aquell axi elegit e anomenat sie batle per un trienni de la dita parroquia.” De manera que els nostres batlles primitius cessaven cada tres anys.

Es curiós de transcriure el següent paràgraf que ens assabenta de quines foren les incompatibilitats per a exercir la nostra primera magistratura: “que no sie batle james hom de peratge, ne generos, ne flaquer, hostaler, carnicer, ne taverner.”

Dues altres condicions eren encara precises: primer, que “hage assegurar en poder del Batle General de Catalunya de tenir taula segons que fan tots els oficials Reyals” i segon “que lo dit batle sie e hage esser hom nadiu e poblat dins la parroquia.”

Vetllant per la bona administració del nostre poble, el rei Martí, al determinar la competència del batlle, volgué que estigués lliure de partidismes, penyora d'una justa actuació. Diu així, l'inèdit document: “Entes empero que lo dit batle no hage bando ab algun de la dita parroquia, la qual batle puxe e hage poder de exercir en la dita parroquia o termens de aquella tota jurisdicció axi civil com criminal e de mer e mixt imperi planeament.”

Les batllies eren càrrecs retribuïts. Atenent a les seves especials circumstàncies fou establert que el batlle de La Garriga “hage per salari de la dita Batlia per cascun any del dit trienni Deu lliures de Barchinona.”

En el mateix manuscrit indica quines foren les autoritats superiors a que podien recorre els garriguencs disconformes amb el parer autoritari del seu Batlle “E que del juhi del batlle de la dita parroquia qualsevol sie, per tots temps, null hom de la dita jurisdicció no s'pusque appellar, sino al senyor Rey o son primogenit, stant lo dit senyor Rey o son primogenit dins lo principat de Catalunya, e en absencia lur lo Governador de Catalunya o al veguer de la vegeria dins la qual es la dita parroquia” (el veguer de Granollers “e no altra. Plau al senyor Rey.”

J. MAURÍ

(1) La redempció de La Garriga fou estudiada en el número anterior. el document transcrit fragmentàriament en el curs d'aquest article està a l'arxiu de la Corona d'Aragó Reg. 2295 fol. 15, 16, 17, 18.

(2) En una altra ocasió vegerem que el nombre de cases a la Garriga en l'any 1470 era sols de 34.

Guspires

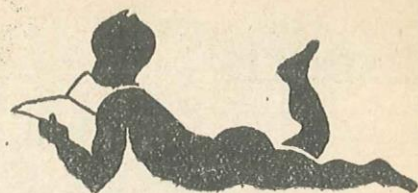
En una lampisteria s'entaula entre una compradora i el dependent el següent diàlec:

—Pel preu m'està bé, però vosté m'assegura que aquestes planxes elèctriques van tan bé com les altres?

—Ja ho crec!

—I com es coneix quan són massa calentes.

—De seguida ho notarà amb la fortor de la roba cremada.

De l'extraordinari de Festa Major

Per causes plenament alienes a la nostra voluntat deixà d'apareixer en el darrer número de «El Congost» la següent poesia que ens plau de publicar avui.

FESTA MAJOR

T'enrecordes Agnès d'aquella festa?
quants dies han passat, ja fa tant temps...
quanta neu ha caigut damunt ma testa
quants hiverns nostres caps han blanquejat
Jo amb el gec de vellut, tu tota seda
el gipó que sortia un sol cop l'any
jo fort, valent i ardit, tu verge bruna
rostre colrat pel sol feixuc del camp
sembla que sigui avui... la nit tan clara
refilant la tenora un plany o un plor
tremoloses tes mans dins de les meves
i a dins del pit volent esclatà el cor
I a cau d'orella Agnès com hi vessava
tot l'amor contingut de feia temps...
tu el llavi viu vermella com magrana,
jo molls els ulls i tremolant les dents
deia: Vols veni amb mi vers la masia sola
que manquen tes rialles aprop meu...
vull el cel dels teus ulls que no ennuvola
tempesta dins del cor, vull esser teu
tindràs tans sols per tu la casa roja
i el granè atapeït de blat com or
i el camp sembrat d'aufals que al vent tremola
com tremola ara el llavi i el meu cor
I en marxà envers el camp en ser de dia
m'acomiaïdi un petó i un dolç adeu
cantaré el rostre al sol tot alegria
i et juro que el treball no em sabrà greu
I tindrem uns vailets colrats de rostre
espitregats i alegres com tu i jo...
seran el fruit i orgall de l'amor nostre
de nostre pas pel mon seran llevò.
Perqué t'estimo Agnès perquè et somrio
i et veig en mig del cel i les romedes
i en mig de les pollancres prop del riu
en les nits de l'hivern que son tan fredes
no saps pas com t'enyoro el llavi viu.
No cal que diguis res que ta mirada
diu prou; se que m'estimes i que em vols
vindras Agnès amb mi... seras aimada...
com ningú hagi estimat t'estimo jo...
Ara ha passat el temps ara son homes
aquells vailets que havíem somniat

FULL FEMENI

Nit d'estiu

Més de quatre vegades ens hem rigut d'algun treball literari glossador de la formosura d'un cel plè d'estels.

Més de quatre vegades ridiculitzant el poeta que va ruinar-ne l'encís, hem desagraït l'esforç que potser li calgué, per a desencauar de sa pensa alguna consonant que li mancava per arrodonir les estrofes.

Però malgrat tot, una nit d'estiu ens ha corprès i ben seriament ens hi hem extasiat. I ens ha semblat que els poetes tenen raó, i fins hem tingut la gosadia d'imitar-los imaginant belles coses que s'enduïen deliciosament el nostre esperit.

Hem trobat que el cel estel·lat és talment com un vesp que empresona el nostre esguard i ens amara d'aquella seva grandesa i majestat que sols es replega als peus del Diví Creador.

I fins hem afinat l'oïda, perquè hauríem dit que dins del silenci nocturn copsàrem lleument el batec amable d'unes ales blanques. Es que hem vist una ratlla de llum passant afuada cel enllà i posats a somniar ens semblava que era l'estel·la lluminosa que deixava en son vol un àngel de la son rerassegat, que se'n anava a cobricel·lar el breçol d'un infant i a cantar-li aquelles cançons «que no sap cap mare».

I amb tot això l'aire vinga refrigerar-nos amb ses besades de seda.

A.

i a ben segü que aprop d'una pubilla
d'ardent amor se senten abrandats.
Nosaltres ja som vells mes encara resta
d'aquell foc d'anys ençà somort caliu
i en nits com la d'avui en nits de festa
el sentim dins del pit cremà mes viu.
Que hi fa el fred dels hiverns si el cor es jove
que hi fa la neu als caps sentint amor
reviu mes fort que mai en nits de festa
quan canta la tenora i sembla un plor.

M. QUESADA MALLOL

Esports

Futbol

Després de la Festa Major

Ha passat la festa major i amb ella han passat a la llista dels records—dels grats records—els partits de futbol jugats durant aquests dies al nostre camp.

Al cap de quinze dies, i esvaits els entusiasmes propis de la diada, el nostre desig fora fer un comentari optimista de l'èxit esportiu que aquells partits assoliren i de l'entusiasme amb que foren seguits pel nombrós públic que els presencià: La realitat, però, ens obliga a parlar ben altrament i a canviar el sentit d'aquest comentari en forma d'acusació enèrgica, contra el nostre públic esportiu en general com a únic culpable del trist epíleg que ha tingut el nostre futbol després de la festa major.

Els partits despertaren un interès extraordinari, foren interessants, renyidíssims, els resultats econòmics, però, foren desastrosos. Causes que motivaren aquest fracàs?

Només en veiem una—causa capital—; el públic no respon com deuria, no sap fer-se càrrec que si vol futbol es ell l'únic que l'ha de pagar.

Recordem haver llegit per atzar, temps enrera en un periòdic barceloní i en la secció de teatre, un comentari fet per una figura principal dels nostres medis teatrals que deia poc més o menys “el públic ha de mantenir el seu teatre talment com mantén el seu futbol”; i podríem en aquest cas, corregint aquell autor, afegir nosaltres, “com hauria de mantenir el seu futbol”. El públic que va als esports a casa nostra té l'obligació de contribuir materialment al seu sosteniment.

Sabem positivament que els dirigents del nostre club no han fet en cap moment, el més lleu malversament dels escassos interessos que han administrat; la confecció del programa de la festa major costà grans esforços davant del cas d'haver de lligar un interès esportiu màxim amb un cost mínim. Foren inútils tots els esforços i fracassaren tots els optimismes, car les recaptacions obtingudes en aquells partits arribaren e-cassament a cobrir les despeses i es evident que per aquest camí no es possible organitzar més partits, ni empendre festivals sense ni un cèntim de reserva per fer front a un possible fracàs.

A casa nostra el futbol no l'administra cap empresa comercial, llurs dirigents no es dediquen a muntar teatres de titelles atrets per l'interès d'un benefici material. No volen però presenciar l'espectacle denigrant d'un públic que es gaudeix d'un altre espectacle poc menys que gratuït, carregant a compte dels fons particulars d'un senyor de bona fé l'import d'allò que per dignitat ningú mes que aquell públic havia de satisfer.

Aquesta es la veritat crua i el trist llegat que ens ha deixat la festa major. Allí on cercavem el remei hem trovat la mort, allò que havia d'ésser l'auxili que ajudés a “anar tirant” ha estat el cop fulminant que ha acabat amb aquesta organització que vivia per miracle feia molt temps.

Els directius del futbol fan molt bé de plegar, sense l'ajut econòmic necessari no es possible viure esportivament; abans de crear deutes sense l'esperança de poder ésser mai liquidats, i entestar-se a tirar avant una empresa que es evident que no interessa, i menar una vida plena d'obstacles i dificultats es preferible liquidar el present amb dignitat i deixar ho corre.

Dels deutes del futbol a La Garriga hi ha un negre record que no voldríem veure repetit.

J. OLIVER V.

Els partits

Durant el primer partit el joc fou portat a gran tren i això motivà nombroses ocasions de perill per ambdues parts.

L'equip que ens visità formava un bon conjunt, ben compenetrats llurs components i posseïdors tots ells d'un entusiasme il·limitat; en donaren prova en ésser-los marcat el gol que donà la victòria al nostre equip, ja que a partir d'aquell moment fins a acabar l'encontre redoblaren llurs esforços i es llançaren a un tren esgotador per tal d'obtindre almenys un empat que els permetés la possibilitat de rependre la lluita en una altra data i provar de fer-se mereixedors del bonic trofeu del President de la Generalitat.

Sortosament no fou així i el partit es decidí a favor nostre. I diem sortosament perquè hi hagué moments que l'esperança del públic trontolà damunt del desencert amb que els nostres començaren a jugar. L'obtenció del gol que motivà el primer empat, marcat en forma molt vistosa esperonà als jugadors locals i poc a poc s'anaren compenetrant llurs línies i acabaren el partit en gran forma i amb un coratge comparable al de l'equip visitant.

Feia molt temps que a La Garriga no havíem vist un encontre tant emotiu.

Tots els jugadors foren dignes d'elogi car tots posaren l'ànima en la lluita, però encar que no siguem amics de fer distincions tractant-se de joves del poble que veiem cada dia, sigui'ns permès felicitar efusivament al porter local Vila per la seva magnífica actuació durant tot el partit; a ell més que a ningú degueren la victòria. L'Honorable President de la Generalitat Sr. Macià, donant de la magnífica copa, ens feu l'honor de presenciar tot l'encontre malgrat l'evident incomoditat de la tribuna que li bastiren. Sigui per ell el nostre agraïment.

*
* *

El segon partit jugat contra l'Aiguafreda F. C. també fou ben interessant amb tot i no oferir aquest equip, de bon tros la resistència del contrincant del dia anterior. Guanyaren els nostres per una gran diferència de punts (5 a 1), i es feren creditors a la copa que galantment oferí la “Atracció de Forasters de la Garriga.” El partit fou un digne complement al jugat el dia abans, i com hem dit tingué moments molt interessants.

*
* *

L'equip de futbol de la F. J. C. també guanyà el tercer dia la copa del Sr. C. Vintró en partit contra la “Penya Stadium.”

El partit fou fàcil per la F. J. C. que jugà sense contrincant, però per posar de manifest algun element de vàlua que porta aquest equip, que acoblat amb alguns altres pot arribar a formar un bon conjunt.

Ciclisme

La poca fortuna dels dos corredors locals llevà molta part d'interès a la cursa que se celebrà el dimarts passat la qual es limità a una lluita entre corredors forasters. Els aficionats, que esperaven una victòria dels nostres ciclistes quedaren bonic decepcionats.

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

**Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia**

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

JOAN TRESSERRAS

Electricitat

**Agent oficial del Clarion Radio
Taller de reparacions radio i
electricitat**

Banys, 1

LA GARRIGA

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

**Mecànica Electricitat
AUTOS DE LLOGUER**

JOSEP BORRELL

Telèfon 72

Anselm Clavé, 32 i Banys, 44, garatge

FARMACIA I PERFUMERIA

PRODUCTES FOTOGRAFICS

LABORATORI D'ANALISI

R. FERRANDIS

TELEFON 83

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf 72 **LA GARRIGA**

**Barberia
Casa Jaume**

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : **LA GARRIGA** : Telèfon 84

**MECANICA I ELECTRICITAT
A. SISQUELLA**

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

PETIT SIGLE

Merceria : Confeccions : Gèneres fins

Confiteria :: Pastisseria :: Comestibles fins

A. Arisó i Carreras

Centre, 45 : **LA GARRIGA** : Sucursal: Centre, 3

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma :
Artrítisme : Hipertensió arterial :
Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"
Fatiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

▼
Confort modern

▼
Cuina excel·lent

Cura de repòs * * *

Aire sec * * *

Clima ideal

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

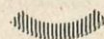
Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19